

LBRIS

We know
books

Ieromonahul
Benedict Aghioritul

PARASTASELE și folosul lor

Traducere din limba greacă
de Ieroschim. Ștefan Nuțescu
Schitul Lacu – Sfântul Munte Athos

Ediția a treia

Editura EVANGHELISMOS
București, 2021

Corectură și diortosire: Mădălina Englert
Machetare: Mariana Răbincă

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BENEDICT AGHIORITUL, ieromonah

Parastasele și folosul lor / Ieromonahul Benedict Aghioritul ;
trad. din lb. greacă de Ieroschim. Ștefan Nuțescu. - Ed. a 3-a,
reviz.. - București : Evanghelismos, 2021

ISBN 978-606-8562-81-0

I. Nuțescu, Ștefan (trad.)

26

© Copyright Editura Evanghelismos

Cuprins

Despre parastase în general.....	7
Mărturii despre sfintele parastase	11
A. Din Sfânta Scriptură.....	11
1. Din Vechiul Testament	11
2. Din Noul Testament.....	13
B. Mărturii din Sfânta Tradiție	14
1. Sfinții Părinți ai Bisericii.....	14
2. Mărturii din Sfintele Liturghii.....	18
3. Dipticele Bisericii.....	20
4. Mărturisirile de credință ale Bisericii.....	23
Mărturisirea de credință a lui Mitrofan Kritopulos.....	23
Mărturisirea de credință a lui Petru Movilă	25
Mărturisirea de credință a lui Dositei, Patriarhul Ierusalimului ..	27
5. Viețile Sfinților	28
Vremea săvârșirii parastaselor	33
Materiile necesare pentru săvârșirea parastasului	39

„În loc de parastas”.....	43
Parastasele aduc folos sau nu?.....	45
Cum ajută?	50
Pe cine ajută și pe cine nu ajută	52
Situația celor ce au păcătuț greu	56
Foloase pentru cei vii.....	62
Bibliografie	66
La editura noastră au apărut	68

Despre parastase în general

Una dintre tradițiile vechi și ne-strămutate ale Bisericii noastre este și rugăciunea pentru cei adormiți. Istorisirea Sfintei Evanghelii despre dumnezeiasca și minunata Schimbare la Față a Domnului, care ni-i înfățișează pe Moise și pe Ilie, precum și pilda bogatului nemilostiv și a săracului Lazăr, ne arată limpede că cei adormiți au o conștiință desăvârșită.

Trecând prin moarte, viața continuă. Cei care pleacă din această viață își păstrează comuniunea duhovnicească cu mădularele Bisericii care se află pe pământ, prin virtutea dragostei în Hristos. Această dragoste face să fie una totalitatea credincioșilor. Ea îi unește, deoarece Biserica este una și

are drept Cap pe Hristos. Noi, cei care credem, alcătuim trupul Bisericii și fiecare în parte suntem un mădular al acestui trup. Moartea schimbă, dar numai în mod simțit, legăturile dintre cei ce au murit și cei ce trăiesc. „*Și dacă trăim, și dacă murim, ai Domnului suntem*” (Romani 14, 8).

Biserica se împarte în două: cea biruitoare și cea luptătoare. Din Biserica biruitoare fac parte aceia care și-au săvârșit întru biruință lupta lor din viața pământească și așteaptă cununa dreptății „în ziua aceea”. Din Biserica luptătoare fac parte aceia care încă se luptă împotriva păcatului pentru a ajunge la desăvârșire. Însă mădulele Bisericii biruitoare și luptătoare au o legătură indestructibilă între ele, căci cei care se află în Cer nu sunt nepăsători față de cei care se mai află în

această viață. „Moartea trupească, despărțirea sufletului de trup nu distruge legătura credinciosului cu Biserica; nu-l desparte de celelalte mădule în Hristos”. De altfel, dragostea este veșnică precum sunt și sufletele.

Din nenumăratele mărturii cuprinse în Sfânta Scriptură, dar mai ales în Istoria Bisericii noastre și în Tradiție, aflăm că există o comuniune duhovnicească și o întrajutorare în dragoste și rugăciune între mădulele Bisericii cerești și pământești, deoarece toți împreună alcătuim „o comuniune de sfinți”.

Toți cei care au adormit și toți cei ce trăim în această lume ne aflăm într-o tainică și mai presus de fire comuniune de viață, rugăciune și dragoste frățească. Prin această legătură cei vii îi ajută pe cei adormiți. Astfel a

rânduie dragostea lui Dumnezeu, voind ca unul să se mântuiască prin celălalt.

*

Pe această legătură se întemeiază parastasele Bisericii noastre, care dintru început le săvârșea și se ruga pentru cei adormiți. Dacă parastasele nu ar fi folosit pe cei adormiți, Biserica nu le-ar fi săvârșit și nu s-ar fi rugat pentru ei.

Mărturii despre sfintele parastase

A. Din Sfânta Scriptură

1. Din Vechiul Testament

Prima referire la parastase o avem în cap. 9 din *Cartea lui Neemia* (a doua a lui Ezdra), unde israelitenii L-au rugat pe Dumnezeu să ierte păcatele părinților lor mai dinainte adormiți. „În ziua de 24 a acestei luni s-au adunat toți fiii lui Israel, îmbrăcați cu sac și cu capetele presărate cu cenușă ca să postească. Și osebindu-se cei ce erau din neamul lui Israel de toți cei de alt neam, au venit de și-au mărturisit păcatele lor și fără-delegile părinților lor. Și după ce s-au așezat la locurile lor, li s-a citit din cartea legii Domnului Dumnezeului lor un